

Sygn. akt II K 1620/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

po rozpoznaniu w dniu: 23 stycznia 2015r.

s p r a w y : **J. D. (1)**

syna M. i K. zd. J.

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

1. w nieustalonym dniu w przedziale czasowym między 17 a 24 lutego 2012 roku w S. po uprzednim wybiciu szyby w oknie budynku mieszkalnego dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia butli gazowej, piły spalinowej i przedłużaczy o łącznej wartości 500 zł, czym działał na szkodę T. M., przy czym w czasie popełnienia czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

2. w nieustalonym dniu w przedziale czasowym między 21 a 25 grudnia 2012 roku w S. po uprzednim wyważeniu drzwi balkonowych w budynku dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia instalacji elektrycznej o wartości 1000zł czym działał na szkodę J. W. (1), przy czym w czasie popełnienia czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

3. w nieustalonym dniu w przedziale czasowym między 27 a 31 marca 2013 roku w S. po uprzednim wybiciu szyby w ganku budynku mieszkalnego dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia armaturę sanitarną i inne przedmioty o łącznej wartości 1500 zł czym działał na szkodę T. M., przy czym w czasie popełnienia czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

4. w dniu 29 czerwca 2014 roku w S. usiłował zabrać w celu przywłaszczenia sprzęt gospodarczy o wartości nie mniejszej niż 420 zł na szkodę M. S., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie go, przy czym w czasie popełnienia czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **J. D. (1)** winnym popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w pkt 1,2,3, części wstępnej wyroku tj. występków z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. przyjmując, iż oskarżony działał w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 /jednego/ roku i 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k.

orzeka wobec oskarżonego **J. D. (1)** karę grzywny w wysokości 20 /dwudziestu/ stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę 10 /dziesięciu/ złotych;

II. uznaje oskarżonego **J. D. (1)** winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt 4 części wstępnej wyroku tj. występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 91 § 2 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego **J. D. (1)** kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 1 /jednego/ roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **J. D. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 /trzy/ lata;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego **J. D. (1)** do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

VI. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. G. kwotę 720 zł plus 165,60 zł VAT tytułem zwrotu kosztów udzielonej obrony z urzędu;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **J. D. (1)** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1620/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony J. D. (1) w nieustalonym dniu w przedziale czasowym między 17 a 24 lutego 2012 roku w S. po uprzednim wybiciu szyby w oknie budynku mieszkalnego dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia butli gazowej, piły spalinowej i przedłużaczy o łącznej wartości 500 zł. Czynem tym działał na szkodę T. M..

Dowód:

- zeznania świadka T. S. k. 3-4,
- protokół oględzin rzeczy k. 6-11,
- wyjaśnienia oskarżonego J. D. (1) k. 64-67, 98, 101, 124,

Oskarżony J. D. (1) w nieustalonym dniu w przedziale czasowym między 21 a 25 grudnia 2012 roku w S. po uprzednim wyważeniu drzwi balkonowych w budynku dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia instalacji elektrycznej o wartości 1.000zł. Czynem tym działał na szkodę J. W. (1).

Dowód:

- zeznania świadka J. W. (1) k. 22-24,
- protokół oględzin k. 25-31,
- wyjaśnienia oskarżonego J. D. (1) k. 64-67, 98, 101, 124,

Oskarżony J. D. (1) w nieustalonym dniu w przedziale czasowym między 27 a 31 marca 2013 roku w S. po uprzednim wybiciu szyby w ganku budynku mieszkalnego dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia armatury sanitarnej i innych przedmiotów o łącznej wartości 1.500 zł. Czynem tym działał na szkodę T. M..

Dowód:

- zeznania świadka T. S. k. 40-41,
- protokół oględzin k. 42- 46,
- wyjaśnienia oskarżonego J. D. (1) k. 64-67, 98, 101, 124,

Oskarżony J. D. (1) w dniu 29 czerwca 2014 roku w S. usiłował zabrać w celu przywłaszczenia sprzęt gospodarczy o wartości nie mniejszej niż 420 zł na szkodę M. S.. Zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi to, iż zauważył go M. S. i oskarżony uciekł.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego J. D. (1) k. 64-67, 98, 101, 124,
- zeznania świadka M. S. k. 85-87,

Oskarżony J. D. (1) nie jest chory psychicznie. Jest upośledzony umysłowo w stopniu umiarkowanym. Ponadto używa szkodliwie alkohol. W okresie obejmującym zarzuty i odnośnie ich popełnienia nie miał zniesionej zdolności rozumienia zarzucanych mu czynów, ale miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna k. 116-117,

Oskarżony J. D. (1) nie był karany sądownie.

Dowód:

- dane o karalności oskarżonego J. D. (1) k. 59,

Oskarżony J. D. (1) ma 28 lat, z zawodu jest piekarzem, utrzymuje się z zasiłku z (...) w kwocie 500 zł miesięcznie, nie posiada wartościowego majątku.

Dowód:

- dane osobo poznawcze oskarżonego J. D. (1) k. 64-65,

Oskarżony J. D. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów. W złożonych wyjaśnieniach wskazał budynki do których dokonał kradzieży z włamaniem oraz ogólnie określił przedmioty, których zaboru dokonał. Początkowo twierdził, iż kradzieży z włamaniem dokonał wraz ze swoim kuzynem P. D., następnie zaś wycofał się z tych twierdzeń. Przyznał także, iż wszedł do komórki należącej do M. S. z zamiarem dokonania kradzieży, ale nic tam nie było. Zobaczył go przez okno mężczyzna i dlatego uciekł stamtąd. Zgubił dowód osobisty, ale nie zgłaszał jego utraty. Podczas kolejnych wyjaśnień wskazał, że zgłosił utratę dowodu osobistego i został mu wydany nowy dowód. Oskarżony wyraził żal z powodu czynów, których popełnienia się dopuścił. Oskarżony wyraził zgodę na wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie mu uzgodnionych w postępowaniu przygotowawczym kar – za czyny z art. 279 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy oraz 20 stawek dziennych grzywny liczonych po 10 zł każda, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. kary 3 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczenie kary łącznej w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, zobowiązanie do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu oraz zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego J. D. (1) w zakresie jakim przyznał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnienia oskarżonego korespondowały bowiem z zeznaniami świadków T. S., J. W. (2) i M. S.. Świadek T. S., który opiekował się posesją należącą do T. M. w złożonych zeznaniach opisał okoliczności w jakich powziął on wiedzę o dokonanych kradzieżach z włamaniem do budynku w S. nr 77 oraz wskazał przedmioty, których dokonano kradzieży. Z zeznań świadka T. M. – właściciela posesji nr (...) w S. wynika, iż o kradzieżach z włamaniem do należącego do niego budynku oraz skradzionych przedmiotach posiada on wiedzę jedynie od swojego kuzyna T. S. bowiem zamieszkuje on B.. W związku z kradzieżą przedmiotów znajdujących się w budynku T. M. wycenił straty na kwotę łączną 2.000 zł. Świadek J. W. (2) w złożonych zeznaniach opisał okoliczności, w jakich powziął wiedzę o kradzieży z włamaniem do należącego do niego budynku w budowie na działce nr (...). Z zeznań tego świadka wynika, iż z budynku tego dokonano kradzieży instalacji elektrycznej o wartości 1.000 zł na jego szkodę. Z zeznań świadka M. S. wynika natomiast, iż w nocy 29 czerwca 2014 r. został on obudzony szarpaniem do drzwi wejściowych do jego domu. Widział młodego mężczyznę, który uciekł w kierunku głównej ulicy. Rano w pomieszczeniu gospodarczym znalazł portfel z dowodem osobistym na nazwisko J. D. (1). W pomieszczeniu tym były przedmioty o wartości 500 zł – kit pszczeli, syrop dla pszczół, meble.

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego J. D. w zakresie w jakim wskazywał on, iż kradzieży z włamaniem dokonał on wspólnie z P. D.. Brak było bowiem jakichkolwiek okoliczności, które potwierdziłyby wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie. Przesłuchany w charakterze świadka P. D. kategorycznie zaprzeczył, aby wraz z oskarżonym brał udział w kradzieżach z włamaniem. Sąd dokonując oceny wiarygodności tychże wyjaśnień J. D. (1) miał także na uwadze, iż w toku postępowania oskarżony wycofał się ze swoich wcześniejszych twierdzeń jakoby do kradzieży z włamaniem namówił go P. D., a także iż kradzieży tych dokonali wspólnie. Ustosunkowując się do swoich wcześniejszych twierdzeń, iż P. D. brał udział w kradzieżach z włamaniem dokonanych przez oskarżanego, J. D. (2) stwierdził, iż myślał, że podając kuzyna P. D. jako współsprawcę jego wina będzie mniejsza.

Za niewiarygodne uznał także Sąd wyjaśnienia oskarżonego J. D. (1) w zakresie w jakim twierdził on, iż przed tym, jak udał się on do pomieszczenia gospodarczego M. S. spożywał piwo z K. Ż.. Przesłuchany w charakterze świadka K. Ż. zaprzeczył, aby spożywał piwo z oskarżonym. J. D. (1) podał jest on Świadkiem Jehowy i nie spożywa piwa. Nigdzie też z oskarżonym nie chodził, ani nic z nim nie robił. J. D. (1) jest jego sąsiadem i znają się jedynie „na cześć”.

Z wyjaśnień oskarżonego J. D. (1) wynika, iż metalowe przedmioty pochodzące z kradzieży z włamaniem zostały sprzedane w skupie złomu znajdującym się w J. koło tzw. Gorzelni. Nie ulega wątpliwości Sądu, iż zarówno J. D. (1) jak i P. D. w latach 2012-2014 sprzedawali w skupie złomu w J. przy ul. (...) złom. Okoliczność ta wynika z zeznań świadka S. J. jak również z dowodów z dokumentów w postaci rejestru formularzy przyjęcia odpadów metali z firmy P.H.U. (...) M. J. ul. (...) w J.. Ani na podstawie zeznań świadka S. J. ani też w oparciu o dokumenty pochodzące z firmy P.H.U. (...) M. J. ul. (...) w J. nie można jednak ustalić jakie konkretnie przedmioty były sprzedawane czy to przez oskarżonego, czy też przez P. D. w tym skupie złomu.

Walor wiarygodności Sąd przydał pozostałym dowodom z dokumentów zgromadzonym w przedmiotowej sprawie brak było bowiem okoliczności, które nakazywałyby kwestionować ich prawdziwość.

Zachowaniem swoim oskarżony J. D. (1) wyczerpał znamiona występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. bowiem:

- w nieustalonym dniu w przedziale czasowym między 17 a 24 lutego 2012 roku w S. po uprzednim wybiciu szyby w oknie budynku mieszkalnego dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia butli gazowej, piły spalinowej i przedłużaczy o łącznej wartości 500 zł, czym działał na szkodę T. M.;

- w nieustalonym dniu w przedziale czasowym między 21 a 25 grudnia 2012 roku w S. po uprzednim wyważeniu drzwi balkonowych w budynku dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia instalacji elektrycznej o wartości 1000zł, czym działał na szkodę J. W. (1);

- w nieustalonym dniu w przedziale czasowym między 27 a 31 marca 2013 roku w S. po uprzednim wybiciu szyby w ganku budynku mieszkalnego dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia armatury sanitarnej i innych przedmiotów o łącznej wartości 1500 zł czym działał na szkodę T. M..

Zachowaniem swoim oskarżony J. D. (1) zrealizował także znamiona występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. Oskarżony bowiem w dniu 29 czerwca 2014 roku w S. usiłował zabrać w celu przywłaszczenia sprzęt gospodarczy o wartości nie mniejszej niż 420 zł na szkodę M. S., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie go.

W zakresie wszystkich przypisanych oskarżonemu J. D. (1) czynów, jak wynika z opinii sądowo – psychiatrycznej, nie miał on zniesionej zdolności rozumienia zarzucanych mu czynów, ale miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem (art. 31 § 2 k.k.).

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonego J. D. (1) Sąd kierował się przesłankami wskazanymi w art. 115 § 2 k.k. biorąc pod uwagę rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru, motywację towarzyszącą sprawcy, a zatem okoliczności związane z przypisanymi oskarżonemu czynami. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego był znaczny. Oskarżony godził w jedno z podstawowych dóbr chronionych prawem jakim jest własność. Nie bez znaczenia dla oceny stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonego pozostaje też wartość szkód, które oskarżony wyrządził pokrzywdzonym oraz usiłował wyrządzić.

Sąd nie dopatrył się wobec oskarżonego okoliczności obciążających.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod rozwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego oraz przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Przy wymiarze oskarżonemu J. D. kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk. Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego, w tym także rodzaj naruszonego przez oskarżonego dobra prawnego, a także iż oskarżony popełniając te czyny miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność pokierowania swoim postępowaniem.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż karą adekwatną za przypisane oskarżonemu występki z art. 279 § 1 k.k. przy przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się ich popełnienia działając w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. jest kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony z przypisanych mu występków uzyskał korzyść majątkową. Z tego względu Sąd obok kary pozbawienia wolności wymierzył mu karę 20 stawek dziennych. Ustalając wysokość stawki dziennej, Sąd wziął pod rozwagę zgodnie ze wskazaniem zawartymi w art. 33 § 3 k.k. warunki osobiste oskarżonego, jak również jego stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe, na tej podstawie ustalając wysokość jednej stawki dziennej na poziomie 10 (dziesięciu) złotych. Oskarżony J. D. (1) ma 28 lat, z zawodu jest piekarzem, utrzymuje się wprawdzie z zasiłku z (...) w kwocie 500 zł miesięcznie i nie posiada wartościowego majątku, ale z racji wyuczonego zawodu posiada możliwości zarobkowe, które pozwalają mu na uiszczenie kary grzywny w orzeczonej wysokości.

Za adekwatną za występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. Sąd uznał karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego J. D. (1) za przypisane mu występki kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonemu karę łączną Sąd miał na uwadze pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 30 października 2013 r. II AKa 157/13, KZS 2013/12/38, iż wymiar kary łącznej opiera się na stopniu związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Związek przedmiotowy wynika z tożsamości pokrzywdzonych, ilości i rodzaju naruszonych dóbr prawnych, sposobu działania sprawcy, bliskości czasowej poszczególnych przestępstw. W związku podmiotowym chodzi o pobudki jakimi kierował się sprawca, podobieństwo rodzajów winy, zamiarów. Kara łączna stanowi syntetyczną, całościową ocenę zachowań sprawcy i

musi być postrzegana jako instytucja gwarantująca racjonalność karania w stosunku do sprawcy wielu przestępstw. Popelnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw jest elementem prognostycznym, przemawiającym za wymierzeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z zastosowania absorpcji. Z uwagi na charakter występku, których dopuścił się oskarżony J. D. (1) Sąd nie znalazł podstaw, aby wymierzając karę łączną zastosować wobec niego zasadę absorpcji. Sąd wymierzając karę łączną zastosował wobec J. D. (1) zasadę asperacji. Stosując tę zasadę uwzględnił Sąd czasookres popelnienia czynów przypisanych oskarżonemu, motywy jego działania, okoliczności wpływające na jego winę. Uwzględnił Sąd także, iż występki popelnione przez oskarżonego godziły w to samo dobro chronione prawem – własność.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 20 kwietnia 2014 r. II AKa 90/14, LEX nr 1477372 wyraził pogląd, iż rozstrzygnięcie o zastosowaniu lub niezastosowaniu dobrodziejstwa wynikającego z art. 31 § 2 k.k. dotyczy kwestii tylko i wyłącznie wymiaru kary i jako takie musi uwzględniać również ogólne dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k., czyli również jej cele w zakresie społecznego oddziaływania. Nadzwyczajne złagodzenie kary jest czymś wyjątkowym. Dlatego też wyjątkowymi okolicznościami musi wykazać się sprawca, aby mógł z takiego złagodzenia kary skorzystać. Sąd nie dopatrył się wobec oskarżonego J. D. (1) żadnych wyjątkowych okoliczności, które nakazywałyby w zakresie orzekania o karze zastosować wobec niego instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary.

W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie tak o karach jednostkowych jak i o karze łącznej pozbawienia wolności oraz o orzeczonej obok kary pozbawienia wolności karze grzywny uświadomi oskarżonemu naganność jego czynów oraz wdroży go do przestrzegania norm społecznych. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcia te zaspokoją społeczne poczucie sprawiedliwości i będą pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

W ocenie Sądu, okoliczności niniejszej sprawy pozwalają wnioskować, iż oskarżony zrozumiał naganność swojego postępowania i czyny będące przedmiotem niniejszego postępowania będą jedynie incydentem w życiu oskarżonego. Stąd też w ocenie Sądu, mimo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, cele kary zostaną wobec niego osiągnięte, a w szczególności nie popełni on ponownie przestępstwa. Mając to wszystko na uwadze, na podstawie art. 69 §1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k., Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. D. (1) kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby. Tak ustalony okres próby będzie odpowiednim, aby zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną postawioną wobec oskarżonego.

Z opinii sądowno – psychiatrycznej wynika, że oskarżony J. D. (1) używa szkodliwie alkoholu. Z tego względu Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby.

W toku postępowania oskarżonemu Sąd wyznaczył z urzędu obrońcę w osobie adw. J. G.. Obrońca oskarżonego na posiedzeniu wniosł o zasądzenie na rzecz adw. J. G. kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu według norm wynikających z przepisów w stawkach minimalnych i oświadczył, iż koszty te nie zostały uiszczone. Z tego względu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. G. kwotę 720 zł plus 165,60 zł VAT tytułem zwrotu kosztów udzielonej oskarżonemu obrony z urzędu. Obrońca z urzędu został ustanowiony oskarżonemu w toku postępowania przygotowawczego w sprawie, które prowadzone było w formie śledztwa, za co obrońcy przysługuje wynagrodzenie w kwocie 300 zł netto. Przed Sądem obrońca oskarżonego brał udział posiedzeniu w przedmiocie wydania wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy, za co przysługuje mu wynagrodzenie w kwocie 420 zł netto. Zasądzona kwota wynika z § 14 ust 1 pkt 2 i § 14 ust 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

Oskarżony J. D. (1) ma 28 lat, z zawodu jest piekarzem, utrzymuje się wprawdzie z zasiłku z (...) w kwocie 500 zł miesięcznie i nie posiada wartościowego majątku. Orzeczona została wobec oskarżonego karę grzywny. Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił oskarżonego J. D. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Uiszczenie przez niego kosztów sądowych w niniejszej sprawie uznać należy bowiem za zbyt uciążliwe.